

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

En dezelve heeft gegeven sommigen tot Apostelen, en sommigen tot Profeten, en sommigen tot Evangelisten en sommigen tot Herders en Leeraars, tot de volmaking der heiligen tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus, totdat wij allen zullen komen tot de eenigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot eenen volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus.

EFEZIEERS IV : 11—13.

No. 6.

15 Maart 1903.

8ste Jaargang.

REDEVOERING

door President FRANCIS M. LYMAN, gehouden in de middagvergadering van Zondag 1 Februari 1903, in de zaal „Excelsior” te Rotterdam.

(Verslag van IEMKE KOOLJMAN.)

Ik betwijfel niet maar wat iedereen, in deze namiddagure tegenwoordig, een Heilige der laatste Dagen is, en ik verwacht, dat de Geest des Heeren mij zal ondersteunen in het spreken en u in het luisteren, want ik zou zeer gaarne een weinig tot u spreken aangaande de plichten van de Heiligen der laatste Dagen. Gij zijt grootelijks bevoorrecht, dat gij bekwaam geweest zijt, het Evangelie in uwe harten te ontvangen, dat gij den moed bezeten hebt om het verbond met God aan te gaan en Zijne geboden te onderhouden. Want gij moet weten, dat het eene zeer moeilijke zaak is om aan te nemen in deze wereld, want Satan heeft groote macht over de harten der menschenkinderen; zijn bestuur is over deze aarde, en het is uwe plicht en de mijne, om zóó te leven onder den Geest des Heeren. dat wij, wanneer we ons leven op de aarde geëindigd zullen hebben, wij dan de macht des Satans te boven gekomen zullen zijn. Dat wij macht over hem zullen gehad hebben en dat wij verlost zullen worden van alle macht, die hij nu over ons heeft of gehad heeft, zoodat wij, wanneer wij tot de andere zijde gaan, niet in een gevangenis zullen zijn, maar dat wij vrije mannen en vrouwen zullen zijn in de tegenwoordigheid des Heeren, zoodat wij gerekend zullen worden onder de rechtvaardigen en onder diegenen, die de wetten des Heeren nagekomen zijn. Wij hebben zeer veel voorrechten boven diegenen, die het Evangelie niet ontvangen hebben, want zij zullen moeten wachten tot andere gelegenheden, om de voorrechten te verkrijgen, die wij genieten, die naar het Evangelie geluisterd en hetzelfde gehoorzaamd hebben.

Ik wensch de Heiligen der laatste Dagen in kennis te stellen met eenige der bijzondere punten, die van zeer groot belang zijn voor de Heiligen der laatste Dagen, en die altijd de getrouwheid en het geloof van iedere persoon aantoonen; punten, die veel meer beteekenen dan loutere bewering. Gij zijt allen wel bekend met het Woord van Wijsheid, eveneens met de Wet der Tienden, eveneens met het beginsel des gebeds en ook met het beginsel van gehoorzaamheid. Nu, daar het van alle menschen in deze wereld vereischt is geworden zich te bekeeren, opdat zij de zegeningen des Heeren mogen ontvangen, is het van iedere Heilige der laatste Dagen vereischt, dat hij zijne bekeering van kracht zal maken en dat beteekent, dat zijn leven zoodanig zal zijn, dat hij niet noodig zal hebben, zich wederom te bekeeren. Het wordt van hem vereischt het Woord van Wijsheid te onderhouden, en het is een zeer goed punt ten voordeele van een Heilige der laatste Dagen, en toont aan, dat zijn geloof waarachtig is. De Wet der Tienden is ons geopenbaard. De Heere vordert een tiende van al hetgeen Hij ons geeft, voor Hem, dat is: wij moeten 't Hem terug geven voor Zijn werk, hetwelk de middelen daarstelt, waardoor dit werk ondersteund wordt. En het wordt vereischt van alle Heiligen der laatste Dagen, dat zij iederen morgen hunne knieën zullen buigen in een eenvoudig, nederig gebed, en dat zij eveneens heimelijk in hunne harten zullen bidden. Het is vereischt van alle Heiligen der laatste Dagen, dat zij gehoorzaamheid zullen betoonen, gehoorzaamheid aan iederen eisch van het Evangelie. Nu, wanneer gij bekwaam zijt om aan de Kerk te betoonen, en aan de wereld, dat gij inderdaad het Woord van Wijsheid onderhoudt, dat gij eerlijk een tiende afstaat van al hetgeen u de Heere geeft, en dat gij gewetenshalve voor den Heere komt iederen morgen en avond, en dat gij den Heere gedenkt in uwe geheime gebeden, en dat gij een leven van gehoorzaamheid leidt, indien gij aan deze eischen voldoet, dan is het een zeker bewijs, dat gij een aannemelijke Heilige der laatste Dagen zijt voor den Heere, en dat gij een aannemelijke Heilige der laatste Dagen zijt voor hen, die over u presideeren, en eveneens tot diegenen, die uwe broeders en zusters zijn. En niemand kan ooit uwe getrouwheid en geloof in twijfel trekken, wanneer gij deze beginselen onderhoudt, die hier opgenoemd zijn. Alle andere dingen zullen u zeer gemakkelijk worden. En deze dingen duiden tevens aan, dat men zuiver en oprecht is in zijn hart; dat ons geloof gegrond en sterk is, en alle twijfel uit onze gedachten verwijderd zijn, en dat men vóór den Heere staat met de grootste betrouwbaarheid. Want wanneer iemand zijn plicht welgedaan heeft, dan heeft hij het grootste vertrouwen in den Heere, en wanneer iemand vertrouwen in den Heere heeft, dan zal ook de Heere hem vertrouwen. Zijn huisgezin, zijne bureu, zelfs iedereen zal vertrouwen in hem hebben. En wanneer zulks het geval is, dan kan hij niet anders dan gelukkig zijn. Indien wij voorwenden Heiligen der laatste Dagen te zijn, en aan deze dingen niet voldoen, zullen wij niet gelukkig en tevreden zijn in

onze zielen, en onze beweringen zullen siechts schijn zijn in het aangezicht des Heeren. Wanneer iemand al deze vereischten nakt, zal hij iemand worden, die altijd gezocht wordt. Deze zijn vredemakers; zij maken geene verwarringen in de gemeente; zij leven de wetten des lands na, want zij eeren het beginsel der wet en eerbiedigen de wet. Zij zijn onderdanig aan het gouvernement onder hetwelk zij leven. En allen die zulks doen, hebben een voorproef van den hemel. Want op deze wijze wordt de hemel onder ons gebracht. „Hemel” is de toestand van de rechtvaardigen, juist zooals „Zion” de reinen van hart is. De hemel bevindt zich waar de rechtvaardigen leven en waar de wil des Heeren volbracht wordt. Wanneer deze wetten door ons onderhouden worden, zijn wij in den Hemel en de Hemel is, waar wij zijn. En de Heere heeft Zijn wil geopenbaard, opdat deze gedaan zou worden op aarde als in den hemel. Wanneer hij zoodanig op aarde geschiedt, als hij gedaan wordt in den hemel, hebben wij reeds een weinig hemel op aarde, en wij zullen een hemel hebben als wij deze aarde verlaten en waar wij ook zijn. Hemel zal het gevolg zijn van onze handelingen, en dat is van groote waarde voor u, Heiligen der laatste Dagen. Indien gij ooit in deze wereld of in de toekomstige wereld een hemel zult ontvangen, moet gij hem zelf opbouwen door uwe getrouwheid en nederigheid. Ik wil een ieder den raad geven, hij, die een hemel wenscht te vinden, alreeds voor hem vervaardigd, zal nooit een hemel vinden. Niemand zal een huis zoo hoog waardeeren als wanneer hij het zelf bouwt. Wij moeten onze eigen inwoning bouwen, willen wij haar genieten. Wij zullen onze eigen boomgaarden planten en de vruchten genieten. Wij zullen werken en wij zullen onze belooning ontvangen. Ontvangt gij eenige belooning voor wat gij niet verdiend hebt? Werkt gij niet voor wat gij eet en voor wat gij draagt, en voor alles wat gij geniet? Waardeert gij niet hetgeen gij verdient? Kunt gij verwachten in het Koninkrijk van Holland, dat gij geld zult krijgen als gij het niet verdient? Denkt gij, dat uw Vader in den Hemel u zal beloonen voor werken, dien gij niet gedaan hebt? Indien gij nog niet alreeds hierin zijt onderwezen, dan wensch ik u nu officieel te onderwijzen, dat gij zult beloond worden volgens uwe werken. Wanneer gij voor dit gouvernement of voor dit land werkt, dan betaalt het u voor uwe werken. Maar gij zegt, dat het u niet goed betaalt. Ik kan dat wel toegeven. Indien gij meer loon wenscht, werkt voor den Heere. Werkt slechts alleen voor de wereld voor zooveel gij de wereld van noode hebt, maar het overige van uwe krachten besteedt dat in den dienst des Heeren. Want uw loon is het eeuwige leven, eeuwige rijkdommen, rijkdommen, die niet vernietigd worden door het gebruik, een loon, dat altijd vermeerdert en steeds van meerdere waarde wordt. Daarin ligt het voordeel om voor den Heere te werken, want Hij geeft u niet iets voor niets, doch geeft grooter loon dan de wereld geeft. Maar gij moet Hem dienen, en luistert daarom naar Zijn raad en de inspiratie van Zijnen Geest. Want wanneer gij dat zult doen, dan maakt Hij

u goede mannen en goede vrouwen. Dan leidt Hij u in de wegen van waarheid en gerechtigheid en Hij plaatst vreugde en blijdschap in uwe zielen. Hij plant een Geest in uwe harten, waardoor gij een ieder kunt liefhebben, zoodat gij het goede aan een iegelijk zult voorhouden, en gij nooit hatelijk zijn zult tegen iemand, zoodat gij niemand leed zult berokkenen, en gij uwe naasten altijd een weinig beter zult bejegenen, dan waarop zij feitelijk aanspraak kunnen maken. Indien gij leent, zoo zult gij terug betalen volgens uwe beloften, met goede maat. Indien de menschen u goed aan doen, dan doet gij het aan hen, en zelfs wanneer de menschen u kwaad aandoen, zult gij nog steeds goed voor kwaad vergelden. En door uwe liefde voor uwe medenatuurgenoten zult gij hunne liefde winnen. Door uwe liefde zal de liefde vermeerderen in de harten van andere menschen. Gij kunt geene aannemelijke Heiligen der laatste Dagen zijn, tenzij gij dit een gewetenszaak maakt. Wanneer gij in den dienst des Heeren treedt, kunt gij den Heere niet aannemelijk dienen, tenzij gij uwe medenatuurgenoten eerlijk behandelt. Gij moet het evenzoozeer een gewetenszaak maken met de wereld als met uwen God. Want de Heere kan niet met een graad van toegevendheid op onze zonden zien. Wij moeten juist zoo eerlijk met de menschen zijn, als wij met den Heere zijn. Wij moeten onze broederen liefhebben, zooals wij den Heere liefhebben. En indien wij een broeder liefhebben, zullen wij hem geen leed doen. Wij zullen niet in zijne rechten treden. Die wij beminnen, die verkiezen wij boven onszelven. Wij zouden dan zelfs liever onszelven bevredigen met een klein maaltje, dan een ander be-rooven en evenzoo sterk als wij onszelven liefhebben, en gaarne goed wenschen behandeld te worden, zóó zullen wij er ons werkelijk op toeleggen goed met andere menschen te handelen. Wij zullen dan liever zelf lijden, dan dat anderen lijden. Wij zullen dan gewillig zijn om opofferingen te maken voor de zaligheid van andere menschen. Hoe schoon is dat weerkaatst in het leven van onzen Heiland! Hij kwam in deze wereld en voor alle menschen, overtreders, legde Hij Zijn leven neer. Alhoewel het niet van ons vereischt wordt, zulks voor iedereen te verrichten, omdat onze handelingen in deze wereld niet iedereen zullen bereiken, moeten toch al onze handelingen een voorbeeld voor andere menschen wezen. Het is onze plicht de offerande te maken, die Jezus maakte. Wij zouden gewillig zijn om ons leven te geven voor onze broederen. Wij zouden gewillig zijn om alles op te offeren voor het welzijn onzer broederen, juist als onze Ouderlingen doen door hunne huizen te verlaten. Deze Ouderlingen kwamen tot het volk in Holland. Zij wisten niet hoedanig een volk dit was. Zij kwamen om zondaren te vinden, om hen te verlossen, door hen de beginselen van het Evangelie te onderwijzen, waardoor zij in staat zijn de oogen op te slaan. Vandaar zie ik vanmiddag zulk een groot getal Heiligen der laatste Dagen vóór mij, personen, die in antwoord op het werk onzer broederen, in het verbond met onzen Heiland getreden zijn.

Wordt vervolgd.

Voorvallen in het leven van Parley P. Pratt.

Door WM. A. MORTON.

Vervolg van blz. 78.

Het is in waarheid gezegd geworden:

„Des menschen onmenselijkheid jegens zijne naasten is oorzaak dat ontelbare milioenen treuren.”

Maar wij zijn onderwezen geworden om de hand des Heeren „in alle dingen” te erkennen. Laat ons geene uitzondering in dit geval maken Parley P. Pratt's leven zoude vol van beproevingen en teleurstellingen zijn. Zijne opleiding voor een dergelijk leven is niet één dag te vroeg aangevangen. Plaats hem op eene boerderij in het dorp Oswego en wat is het, dat gij feitelijk doet? Gij verzet u tegen de plannen van God en belemmerd Parley P. Pratt's zending. Dat was niet de plaats voor hem. Ik ben er verzekerd van dat Ouderling Pratt heden niet het verlies dier boerderij betreurd. Overstelpst met verdriet en teleurstelling, verliet hij die landstreek en zijn vader en begaf zich naar het Wayne graafschap, New York, alwaar hij eenige maanden met zijnen ooms, Ira en Allen Pratt doorbracht. In het najaar van 1862 besloot hij om de beschaving vaarwel te zeggen en naar de woestenij van het verre westen te gaan en het overige zijner dagen onder de inboorlingen des wouds door te brengen. „Daar,” dacht hij, „zal geen koopen en verkoopen van landen plaats hebben — geene wet om de hard verdiende penningen van vele jaren weg te vegen om een kleine schuld te voldoen — geene twisten aangaande sekten, geloofsbelijdenissen en leerstellingen Ik zal het vertrouwen van den roodhuid winnen; ik zal zijne taal leeren; ik zal hem van Jezus vertellen; ik zal tot hem de Schriften lezen; ik zal hem in de kunst van vrede onderrichten; om oorlog te mijden; zijn naaste lief te hebben; God te vreezen en te beminnen; en het land te ontginnen.”

„Een zonderling besluit,” zult gij zeggen. Neen, het is niet vreemd, wanneer wij zijn latere leven kennen. Dit was eenvoudig het opspringen van de zending's geest in zijne jeugdige ziel.

De volgende winter bespeuren wij hem in eene kleine hut met zijn eigen handen gebouwd, in een vast woud in den Staat van Ohio, afgezonderd van het verblijf der menschen, doch dicht bij de natuur en de God der natuur. Laat ons de eenvoudige hut naderen en een kijkje daarin nemen. Een vuur brand helder, en voor het, uitgestrekt op een bed van bladeren en strooi, bevindt zich een jongeling van omstreeks twintig jaren, die verdiept is in de Heilige Schriften. Wie kan toch wel dit zonderling sterfelijk wezen zijn, die de samenleving der menschen verlaten heeft en zijn verblijf in een eenzaam woud genomen heeft, zijne dagen en nachten in lezen, overpeinzingen en gebed doorbrengt, en op wildbraad, en een weinig brood en water teert? Mijne geliefde vrienden, dat is een toekomstige profeet in Israël, een Apostel van den Heere Jezus Christus, iemand wiens naam in latere jaren bekend zal worden

over de geheele wereld, en die door tong en pen duizenden van de kinderen der menschen uit de duisternis in het glansrijke licht van het Evangelie van Christus zal leiden. Die jongen, die daar op dat bed van bladeren uitgestrekt legt is Parley P. Pratt.

Het voorjaar is wedergekeerd. De wouden zijn verrukkelijk, de lucht is vervuld met de geur der bloemen en de liefelijke zangen der vogelen. Parley Pratt was nu twintig jaren oud. Hij trad in onderhandeling voor een stukje bouwland, ving aan het te ont-ruimen en een huis te bouwen. Gedurende dit werk begaven zijne gedachten zich dikwijls naar het land Kanaän, waar iemand woonde, dien hij reeds jaren beminde. Hij besloot om er naar toe te gaan en haar nogmaals te zien. Zijn tehuis in het woud verlatende, keerde hij terug naar Kanaän en begaf zich dadelijk naar de woning van Mijnheer Halsey, waar hij het voorwerp zijner toegenegenheid aantrof — zijne dochter Thankful. Zij brachten de avond te zamen door. Parley vertelde de jonge maagd zijne verliezen, armoede en vooruitzichten, aangaande zijn eenzame afzondering in het woud, alwaar hij de afgeloopene winter doorgebracht had en waar hij verwachtte zich in de toekomst te vestigen. Hij vertelde haar eveneens zijn godsdienstige opvattingen en zijn verlangen om den roodhuid te onderwijzen. „Nu”, zeide hij, „indien gij mij stil lief hebt en verlangend zijt mijn fortuin te deelen, zijt gij waardig om mijne vrouw te worden. Zoo niet, wij zullen overeenkomen om voor immer vrienden te blijven, doch scheiden dan om niet meer in dit leven elkander te ontmoeten.”

„Ware liefde spot met slotenmakers.” Dit doet zij eveneens met armoede. Thankful Halsey's liefde was oprecht. „Ik heb u gedurende drie afwezige jaren liefgehad,” zeide zij, „en zal mij nooit buiten u gelukkig gevoelen.”

Twee maanden later huwden zij en begaven zich spoedig daarna naar hunne woning in de wildernis. Mejuffrouw Pratt had eenig geld en dit gaf zij aan hare man om het land te betalen, dat hij gekocht had. Wat kan er al niet volbracht worden door de magische wenken eener vrouw? Thankful Pratt, die zelf altijd zeer knap geweest was, had spoedig het kleine blokhuisje zoo net als was. Zij bracht hare dagen niet door met te kwijnen over degene, die zij achtergelaten had, doch hare ingeborene tuinbouw krachten inspannende begaf zij zich dadelijk aan het werk om de wildernis in een bloemenbed te herscheppen. En zij slaagde hierin. In dit tehuis van „plicht en streven” was Parley Pratt geen ijdele toeschouwer. De machtige eiken des wouds die dag aan dag getracht hadden hem vrees aan te jagen met als het ware uitteroepen, „Geene doorgang,” waggelde en vielen neder voor zijne bijl en spierkracht en in hunne plaats ontsprongen spoedig akkers gouden graan. Andere planters volgden het voorbeeld van Parley Pratt, en in eenige jaren „begon de wildernis te bloeien als een roos.” Eene kleine gemeente ontstond, eene school werd opgericht en Thankful Pratt werd als onderwijzeres aangesteld. Hier zou Parley Pratt het overige zijner dagen in vrede en geluk hebben mogen doorbrengen;

doch dit lag niet opgesloten in de plannen van den Almachtige. Hij had een edeler werk voor Zijn dienstknecht bestemd. Ik heb geen twijfel maar wat dit de gepaste plaats voor Parley P. Pratt geweest is, op dat tijdstip. Opvolgende gebeurtenissen bevestigen deze meening.

Wordt vervolgd.

Verlagen van de Brusselsche en Luiksche Conferenties.

De half-jaarlijksche Conferentie van de Brusselsche vertakking werd gehouden in de gewone zaal, Rue de la Princesse 20, Molenbeek, op Zondag, den 1sten Maart, des namiddag's ten 4 ure.

Aanwezig waren President Willard T. Cannon van de Nederlandsche-Belgische Zending, Conferentie-President Charles P. Beus van de Luiksche-Conferentie en de Zendingen David P. Cheney en Cornelis van de Graaf van de Brusselsche Afdeeling.

De vergadering werd geopend onder de leiding van Ouderling Cheney en na het gebruikelijke zingen werd voortgezet met het gebed door Ouderling Van de Graaf, waarna de algemeene Kerk en Zendingen-autoriteiten werden voorgesteld en éénstemmig aangenomen. Het Heilig Avondmaal werd bediend door Ouderlingen Cheney en van de Graaf.

Ouderling Cheney was de eerste spreker. Hij sprak aangaande de plichten van de Heiligen om diegene, die verantwoordelijke posities bekleeden door woord en daad te ondersteunen. Pres. Cannon nam daarna het woord en richte zijne rede in het bijzonder tot de Heiligen. Ouderling Beus sprak vervolgens, aanduidende hoe noodzakelijk het is om eene ruime mate van den Geest des Heeren te genieten. Ouderling Van de Graaf was de laatste spreker. Hij onderwees zijne toehoorders voornamelijk in de groote waarheid, dat onze belooning niet meerder zal zijn dan dat wij waardig zijn volgens onze werken.

De vergadering eindigde na te zingen, met de benedictie, die opgeofferd werd door Broeder Camile Bloemen.

D. P. CHENEY, *Secr.*

De half-jaarlijksche Conferentie van de Luiksche Afdeeling vond plaats op Zondag, den 8ste Maart. De namiddag-vergadering, die te Seraing gehouden werd, ving aan ten 230 ure onder de leiding van Pres. Beus, met te zingen:

Leid ons, O gij groote Meester.

Opening's gebed door Ouderling David P. Cheney.

Tegenwoordig waren President Willard T. Cannon van de Nederlandsche-Belgische Zending, Presideerende Ouderling David P. Cheney van de Brusselsche vertakking, President Chas. P. Beus van de Luiksche Conferentie en de reizende Zendingen Perry G. Snow en Joseph F. Barton. Het Heilig Avondmaal werd bediend

door de Ouderlingen Camus en Snow, waarna Pres. Beus de algemeene Kerk en Zendings-autoriteiten voorstelde, dewelke allen éénstemmig erkend werden, waarna een verslag van de toestand der Conferentie en het werk der laatste zeven maanden gegeven werd. Ouderling Beus besprak vervolgens de herstelling van het Evangelie en dat de zelfde gaven en zegeningen ook nu genoten worden, gelijk als in vroegere dagen.

Pres. Cannon was de volgende spreker. Hij wees bijzonder op de eenerleiheid van de Kerk met de vroegste Kerk en dat dezelfde teekenen ook nu volgden, die vroeger bestonden. Spreker sprak vervolgens over de afval en herstelling en toonde tevens aan hoe dat een groot werk voor onze afgestorvene verricht kan worden.

Ouderling Snow was de laatste spreker. Hij deelde voornamelijk de plichten mede, dewelke op iemand rust, die dit Evangelie aangenomen had en hoe wij allen dienaars van Christus kunnen worden.

Slotzang:

O mijn Vader.

Benedictie door Broeder Amile Camus.

Des avonds ten 7.30 ure werd eene vergadering gehouden in het gewone lokaal, Quai del' Ourthe 9, dewelke aanvang met te zingen, Verlosser van Israël.

Gebeden door Broeder Amile Camus.

Ouderling Barton was de eerste spreker. Hij zeide: Volgens onze bedoelingen zullen resultaten verkregen worden. Wij zullen vinden wat wij zoeken. Indien wij het verhevene zoeken zoo zullen wij gezegend worden. Pres. Cannon sprak aangaande de getuigenissen, die wij verkrijgen door onzen Zendingsarbeid. Spreker besprak vervolgens de noodzakelijkheid van autoriteit en voortdurende openbaring.

Ouderling Cheney sprak daarna zeer breedvoerig over de noodzakelijkheid van autoriteit en toonde tevens aan, dat het Evangelie noodig was om tot God terug te keeren.

Ouderling Beus was de laatste spreker. Hij verhandelde sommigen der eerste beginselen van het Evangelie en spoorde allen aan om in het bezit te komen van de Geest des Heeren.

Tot slot werd gezongen:

Werk want de nacht zal dalen.

Benedictie door Pres. Willard T. Cannon.

PERRY G. SNOW, *Secr.*

In Vroolijker Stemming.

Dominé (tot een groepje jongens): Wat doen jelui met de hond?
Een der jongens zegt: „Wie de grootste leugen verteld krijgt hem?”

Dominé: „Toen ik zoo was als u vertelde ik nooit geen leugen.”
Een oogenblikje stilte waarop een der jongens uitroept: „Geeft hem de hond”.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON Redacteur.
GERARD J. S. ABELS Assistent Redacteur.

De Scheiding van den Weg.

„Brenge u lieder twistzaak voort, zegt de Heere; brenge uwe vaste bewijsredenen bij, zegt de Koning Jakobs.” Jesaja 41 : 21.

Wanneer wij in een gesprek over de beginselen van het Evangelie zoover gevorderd zijn, dat het beginsel van het geloof in Jezus Christus en Bekeering wel begrepen wordt, ontvangt men gewoonlijk eene inwilliging met de verklaring, dat zulks ook hunne leer is, waarna men voor het eerst door de bespreking van het derde beginsel en de eerste verordening een verschil van meening en opvatting bespeurt, want wij zijn nu genaderd waar de scheiding van den weg, tusschen hun geloof en het onze aanvangt. Het beginsel, dat deze scheiding teweeg brengt ontstaat doordien wij niet met elkander overeen stemmen aangaande het doel van den doop, noch wie gepaste en bekwame personen zijn om die doop te ontvangen.

Onze vriend zegt: Ik geloof, dat de doop beslist noodzakelijk is en dat hij op alle menschen, klein en groot, toegepast moet worden. want die niet gedoopt is, is niet wedergeboren. Christus zegt: „Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het koninkrijk Gods niet zien en zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan.” Joh. 3 : 3, 5. Onze vriend beweert, dat deze woorden betrekking hebben op een iedereen, die in sterfelijkheid geboren wordt, en indien iemand in zijn kindschheid sterft zonder wederom geboren te zijn, door den doop, zoo kan hij het Koninkrijk Gods niet ingaan.

De Heiligen der laatste Dagen daarentegen gelooven: Dat den doop uit water en Geest, eene nieuwe geboorte is, dewelke beslist noodzakelijk is voor een iedereen, die eenen geestelijken dood gestorven is en dus eene nieuwe geboorte van noode heeft; dat de bezoldiging der zonde is den dood; dat kleine kinderen niet kunnen zondigen vanwege er geene verantwoording op hun rust; dat overtreding zonder verantwoordelijkheid onmogelijk is; dat kleine kinderen geen geestelijken dood sterven en daarom geene nieuwe (weder) geboorte van noode hebben; dat het slechts eene loutere veronderstelling is, dat Jezus in de algemeene regel aangaande de wedergeboorte, diegene inbegrepen heeft, die nog niet tot de jaren van verantwoordelijkheid zijn gekomen; dat men oppervlakkig juist zoo redelijk veronderstellen kan, dat kleine kinderen daar niet onder begrepen zijn, als dat anderen zulks wel kunnen veronderstellen en dat het bij een nauwkeurig onderzoek blijken zal, dat zij er niet onder begrepen zijn. Ziedaar: De Scheiding van den Weg.

De doop is eene nieuwe geboorte uit eenen dood. Aangenomen. Maar van welken dood wordt nu die nieuwe geboorte vereischt? Onze vriend zegt: Van den dood over ons gebracht door Adam's overtreding; waarop wij antwoorden: Ongetwijfeld niet, want de nieuwe geboorte, zoo noodig om van dien dood verlost te worden, werd door het verlossingswerk van Christus teweeg gebracht, „Want dewijl de dood door een' mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door een' mensch; want gelijk zij allen in Adam sterven, alzoo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.” I Corinthe 15 : 21, 22.

De gevolgen van Adam's zonden bracht natuurlijk den dood over alle menschen, want de bezoldiging der zonde is den dood, en deze dood is eenen geestelijken dood en eenen eeuwigen verwijdering van het aangezicht des Heeren, terwijl daarentegen het verlossings- en verzoeningswerk van Christus de gevolgen van Adam's overtreding wegneemt. „Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: „Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt!” Johannes I : 29. Hoedanig zijn wij, nog vijanden zijnde, verzoend met God? „Wij zijn met God verzoend door den dood Zijns Zoons.” „Zoo dan, gelijk door ééne misdaad de schuld gekomen is over alle menschen tot verdoemenis, alzoo ook door ééne rechtvaardigheid komt de genade over alle menschen tot rechtvaardigmaking des levens.” Romeinen V : 10 en 18. Hieruit leeren wij duidelijk, dat Christus onvoorwaardelijk verzoening teweeg gebracht heeft voor alle personen in de geheele wereld, die zelf nog niet gezondigd hebben. De eenigste veroordeeling, waaronder die personen rusten is Adam's overtreding, en indien het verzoeningswerk van Christus deze veroordeeling niet uitgewischt heeft, moet Zijn werk, ten minste ten deele, mislukt zijn. Vandaar dat den Profet Moroni terecht zegt: „En hij, die zegt, dat kleine kinderen gedoopt moeten worden, verloochent de barmhartigheden van Christus en doet de verzoening van hem teniet; en alzoo de kracht zijner verlossing.” Moroni VIII : 20. Wij zien dus, dat de doop zekerlijk niets gemeens heeft met Adams overtreding, doordien er voor de gevolgen van die zonde geene nieuwe geboorte méér van noode is.

Welke van deze inzichten is nu schriftuurlijk en redelijk? Bepeinst eens voor eenige oogenblikken, wat inderdaad de theoretische gevolgen zijn van onze vriend's gevolgtrekkingen. Onze vriend zegt: Er is een hemel en een hel. De hel wordt als een verschrikkelijk iets voorgesteld. Iemand die niet in het Koninkrijk ingaat, daalt ter helle. Op deze wijze heeft hij feitelijk ontelbare millioenen van ongedoopte gestorvene kinderen door zijne oplossing en verklaring dier vraag, ter helle verwezen.

Zulk eene leerstelling is niet alleen onredelijk, maar tevens onschriftuurlijk.

Van hoedanigen dood is dan toch de doop eene nieuwe geboorte? Het moet eene nieuwe geboorte wezen van eenen dood, die op eene andere wijze veroorzaakt is dan door Adam's overtreding. Er

is slechts eene wijze, waarop wij wederom eenen geestelijken dood kunnen sterven en die is het gevolg van persoonlijke zonden. Eene dergelijke dood kan het kind niet aan onderhevig worden, want het kan niet zondigen, doordien het geene wet ontvangt en onder geene verantwoordelijkheid geplaatst is.

De zelfde gevolgen, die op Adam's overtreding volgden, zullen ook de gevolgen van onze persoonlijke zonden en overtredingen zijn, want de bezoldiging der zonde is en *blijft* den dood. Het is zeer logisch, dat iemand die eenen geestelijken dood sterft, wederom geestelijk geboren moet worden. Terwijl wij door onze zonden van God vervreemd worden, kunnen wij slechts alleen door eene vergeving dier zonden met God verzoend worden. Dit moet de nieuwe geboorte teweeg brengen, vandaar de woorden van Christus tot Nicodemus: „Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.” Joh. 3 : 3.

Den doop, de nieuwe geboorte, heeft dus ten doel; ten eerste: eene verzoening met God; ten tweede: eene vergeving van zonde, en ten derde: eene inlijving in de Kerk van Christus. Om nu van voldoende kracht voor iemand te worden, is onderricht ten zeerste van noode, want het is zeer betreurenswaardig, dat iemand gedoopt zoude worden, zonder eerst eene kennis van het beginsel van den doop en hare voorafgaande beginselen verkregen te hebben. Dit onderricht zoude zoo breedvoerig wezen als de begaafdheid en de jaren van den persoon zulks toelaten, en alhoewel dit onderricht in het geval van een kind eenigszins elementair zoude wezen, moet het toch voldoende zijn; zoodat het kind het verlangde resultaat eenigszins kan inzien. In het geval van een volwassene, zoude het volkomen en veelomvattend wezen en de regel wordt door alle Ouderlingen in de zendingsvelden gevolgd, en alle kandidaten worden wel onderricht opdat zij deze verbintenissen niet op zich nemen zonder een uitgebreide kennis van hunne uitgestrektheid en aard te bezitten.

Kinderen onder de Heiligen der laatste Dagen, worden met hun achtste jaar gedoopt volgens eene geopenbaarde wet aan de Kerk gegeven.

Vragen en Antwoorden.

KENNIS VAN AARDSCH E BEBURTENISSEN NA DEN DOOD.

Vraag: Hebben personen nadat zij deze staat van bestaan verlaten eene herinnering van al hetgeen er geschiedt is gedurende hun sterfelijk bestaan vóór dat zij voor hunne Maker verschijnen, om hun laatste oordeel te ontvangen?

Antwoord: Ja. Deze leerstelling is duidelijk verklaard in het onderwijs, dat de jongere Alma aan zijn zoon Corianthon gaf. Hij zegt, dat hij naarstiglijk van den Heere verzocht heeft te weten wat de toestand is van de zielen der menschen tusschen den dood en de opstanding, en een antwoord op zijne gebeden werd hem gezonden door eenen engel; hij schrijft:

Nu aangaande den toestand der ziel tusschen den dood en de opstanding. Ziet, het is mij door eenen engel; bekend gemaakt, dat de geesten van alle menschen, zoodra zij van dit sterfelijk lichaam verwijderd of gescheiden zijn; ja, de geesten van alle menschen hetzij goeden of kwaden, worden opgenomen tot dien God, die hun het leven gegeven heeft. En dan zal het geschieden, dat de geesten dergenen, die rechtvaardig zijn ontvangen worden in eenen staat van geluk, welke Paradijs genoemd wordt; in een staat van rust, een staat van vrede, waarin zij zullen rusten van alle hunne moeiten, zorgen, bekommelingen, enz. En dan zal het geschieden, dat de zielen der goddeloozen; ja, die boos zijn, want ziet, zij hebben part noch deel aan den Geest des Heeren, want ziet, zij verkozen de booze werken boven de goede; daarom kwam de Geest des duivels in hen en nam hun huis in bezit; en deze zullen uitgeworpen worden in de donkere duisternis daar weening en knarsing der tanden zal zijn; en dit tengevolge hunner boosheid, gevangen genomen zijnde door den wil des duivels. Nu dit is de staat van de zielen der goddeloozen, ja, in donkerheid en eenen verschrikkelijken en vreeselijken staat, wachtende op de vurige grimmigheid van den toorn Gods over hen; aldus verblijven zij in dezen staat, zoowel als de rechtvaardigen in het Paradijs tot den tijd hunner opstanding * * * Maar, of het met Zijne (Christus') opstanding, of later is, zeg ik niet; maar dat zeg ik, dat er een tijd is tusschen den dood en de opstanding van het lichaam; en een staat der ziel in geluk of in ellende tot den tijd, welke door God vastgesteld is, dat de dooden zullen voortkomen, en ziel en lichaam vereenigd worden om voor God te staan en geoordeeld te worden naar hunne werken. Alma 40 : 11 14, 21.

Het is klaarblijkelijk uit het hier boven aangehaalde; dat de zielen van alle menschen, hetzij goed of kwaad, dadelijk na den dood tot God huiswaarts gaan; dat er dan een gedeeltelijk oordeel over hen uitgesproken wordt — de rechtvaardigen worden in een staat van vrede en rust ontvangen, paradijs genaamd, en de goddeloozen verwezen naar eene plaats van ellende, — zij worden in een diepen duisternis geworpen alwaar er is weening en klaging en knarsing der tanden; in dezen staat van geluk of ellende vertoeven zij, totdat zij opgewekt worden; dat dit geluk of ellende het gevolg is van het gedrag dier personen terwijl zij in het vleesch wandelde; dientengevolge moeten zij eene herinnering hebben betreffende hun sterfelijk bestaan, of zij zouden niet aangedaan zijn gelijk den profeet verklaart; in andere woorden, de goddeloozen, indien zij geene herinneringen van het verledene hadden, zouden met geene vrees „de vurige grimmigheid van den toorn Gods over hen in de toekomst” verwachten. Het is de herinnering aan hunne zonden, die de welling van hunne verwachtingen aar brengt.

1 Feb. 1903.

Juvenile Instructor.

Lezers die vragen stellen onder dit Departement van „De Ster.” zouden zulks tot de Redacteur richten.

De Oplage van „De Ster”

Hiernevens plaatsen wij een tabellarische lijst bevattende de oplage „De Ster” had aan het einde van ieder jaar sedert 1898, waaruit wij bespeuren, dat de oplage, alhoewel niet in groote getale, toch steeds is toegenomen, en wij hopen, dat wij door het inspinnen van vereende krachten bij het einde van deze jaargang ten zeerste daarover vergenoegd zullen gevoelen.

Aan het einde van onze laatste jaargang was de oplage verdeeld als volgt:

Rotterdamsche Conferentie met 527 leden	112
Amsterdamsche Conferentie met 418 leden	60
Groningsche Conferentie met 245 leden	28
Arnhemsche Conferentie met 203 leden	23
Brusselsche Conferentie met 32 leden	6
Verspreide inteekenaren	50
Vereenigde Staten van Noord-Amerika	102
Buitenlandsche Inteekenaren, enz.	17
Totaal aantal inteekenaren 393	

De oplage sedert 1893 is als volgt:

31 December 1898 =	294
31 December 1899 =	309
31 December 1900 =	323
31 December 1901 =	354
31 December 1902 =	393

Sedert 1 December 1902 hebben wij eene verdere oplage van 65 exemplaren verkregen, hetwelk aanduidt juist wat gedaan kan worden, indien wij de medewerking van al de Zendingen en Heiligen genieten. De Duitsche zending met 1667 leden heeft meer dan een duizend binnenlandsche inteekenaren voor hunne „Stern”, terwijl wij in Nederland 1425 leden tellen en slechts 274 binnenlandsche inteekenaren hebben. Wij kunnen ons dus nog wat inspannen om met onze nabijzijnde bureu gelijk te komen.

Hunne Amerikaansche oplage bedraagt bijna duizend, terwijl de onze 102 bedraagt.

Laat ons als ware vrienden van ons orgaan allen medewerken tot hare verspreiding onder de Hollandsch sprekende Heiligen. onderzoekers of vrienden, want „De Ster” is een geschikt traktaat om in de handen onzer vrienden te plaatsen.

In de New-Castle Conferentie, Engeland, verkreeg eene zuster elf inteekenaren in eene week voor hunne „Star,” waarom kunnen wij dit ook niet doen?

Hier laten wij een schoon aanbod volgen: Aan de Conferentie, Zondagschool, Zuster vergadering of afzonderlijke persoon, hetzij hier te lande of in Amerika, die ons het grootste aantal Nieuwe Inteekenaren bezorgd voor den eersten Juli, e. k. geven wij cadeau als premie „Een volledig ingebonden exemplaar van „De Ster” vanaf het jaar 1897.

Wij zullen maandelijksch mededeelen, wat de vorderingen hieromtrent zijn.

WILLARD T. CANNON, *Uitgever.*

Zondag School Schetsen.

Voor noodige wenken, zie blz. 51.

APRIL.

KINDERGARTEN DEPARTEMENT. — 4—6 JAREN.

Bepinzingen voor den Onderwijzer: Gehoorzaamheid.

Vierde Les. De Vlucht naar Egypte (Mat. II.)

De wijze mannen keerden niet terug naar Herodes. Waarom niet?

De toorn van Herodes en zijn gebod.

Engelen waarschuwen Jozef.

De vlucht naar Egypte.

Vijfde Les. Jozef en zijn huisgezin keeren weder terug naar hun eigen land (Mat. II.)

Een engel maakt de dood van Herodes aan Jozef bekend.

Hunne terugkeer.

Waarom gingen zij naar Nazareth: Eene profetie vervuld.

Zesde Les. De Kindsheid van Jezus. (Lucas II.)

Vergelijk zijn leven met dat van andere kinderen.

Werken en spelen.

Op twaalf jarige leeftijd gaat hij met zijne ouders naar Jeruzalem.

LAGERE AFDEELING. — 7—8 JAREN.

Vierde Les. Eene Vreemde Poging om den Hemel te bereiken. Noach's kleinkinderen. Genesis XI.

Doel der Les. Roemen is gevaarlijk en niet behagelijk in de oogen des Heeren

Feiten: De menschen werden vernuftig in de bouwkunst — waren hoovaardig en pochend — bouwden een groote toren. — dachten de hemel te bereiken en vermaard te worden — hoe de Heere hunne baatzuchtige plannen in duigen wierp — hunne toren de Toren van Babel genaamd.

Vijfde Les. Een jongeling van Chaldea. Abraham — Paarl van Groote Waarde — Abraham 1 en 2. Genesis XII, XIII.

Doel der Les. Gehoorzaamheid brengt de zegeningen des Heeren.

Feiten: De roeping van Abraham — zoekt het priesterschap — verlaat zijns vaders huis — reist naar het land aan hem beloofd — God spreekt met Abraham.

Zesde Les. Een kind der Belofte. Isaäk. Genesis XVII, XVIII, XXI.

Doel der Les. Alle zegeningen zijn mogelijk bij den Heere.

Feiten: De belofte aan Abraham — de Heere geeft een zoon aan Sarah in hare hoogen ouderdom — door hem werd het Hebreeuwse huisgezin voortgeplant — Abraham's kinderen zouden talrijker worden dan de sterren.

EERSTE MIDDELBARE AFDEELING. — 9—12 JAREN.

Vierde Les. De Storm op den Oceaan. I Nephi XVIII: 10—25. Algemeen Beginsel — Vergevensgezindheid.

Feiten: De reis ving aangenaam aan — Nephi's broederen worden onstuimig — worden door hem bestraft — worden weerspannig en binden Nephi — een vreeselijke storm — bedreigd met verdelging — Nephi wordt ontbonden — vergeeft zijne broeders — de storm is gaan liggen — aankomst in het beloofde land.

Vijfde Les. De Nephieten en Lamanieten. II Nephi V. Algemeen Beginsel — Belooning volgens Gehoorzaamheid.

Feiten: De verdelging der kolonisten in twee volkeren — vloek geplaatst op de Lamanieten — God maakt de Nephieten voorspoedig.

Zesde Les. Koning Benjamin's Prediking. Mosiah II—VI. Algemeen Beginsel — Ootmoedigheid.

Feiten: Koning Benjamin — zijn ootmoed en nederigheid — predikt tot zijn volk — verteld hun, dat de Christus zal komen — het volk verbindt zich om den wil van God te doen.

TWEEDE MIDDELBARE AFDEELING. — 13—16 JAREN.

Voor noodige wenken, zie blz. 53.

Vierde Les. De Liahona — hare diensten — de reis voort gezet — Nephi breekt zijn boog — teleurstellingen op de reis. I Nephi 16.

Vijfde Les. Aankomst in het land Bountiful — Nephi bouwt een schip — de zeereis wordt aangevangen. I Nephi 17, 18.

Zesde Les. De muiterij op den oceaen — de groote storm — de kolonie bereikt het Beloofde Land. I Nephi 18.

THEOLOGISCHE AFDEELING 17—20.

Voor noodige wenken, zie blz. 53, onder Middelbare Afdeeling.

Vierde Les. De Oorlogen van Achab en Ben-Hadad. (901 V. C.) I Kon. 20.

Samaria belegerd door Ben-Hadad — Ben-Hadad verslagen — de man Gods — Achab's dwaasheid bestraft.

Vijfde Les. Het einde van Achab's Regeering. (898 V. C.) I Kon. 21—22; II Kron. 18 : 9—34.

Naboth door Izébel vermoord — Josafat's verbond met Achab — Micha's profetie — Achab's dood — Ahazia's goddelooze regeering.

Zesde Les. De Oorlogen van Josafat. (806 V. C.) II Kon. 1, 2; II Kron. 19, 20.

De opstand van Moab — Elia laat vuur van den hemel nederdalen — Josafat's vroomheid — Ammon en Moab verdelgd — Ahazia's boodschappen en dood — Elia en Elisa — de hemelvaart van Elia.

Benjamin Franklin's Goede Resoluties.

Matigheid. — Eet niet tot loomheid; drink niet tot verhevenheid.

Stilzwijgen. — Spreekt niet ten zij gij anderen of u zelve bevoordeelt; mijd beuzelachtige gesprekken.

Orde. — Laat al uwe dingen hunne plaatsen hebben; laat elk deel uwer bezigheden zijn tijd tijd hebben.

Voornemen. — Besluit om te verrichten wat gij doen moet; verricht zonder verzuim wat gij besluit.

Zuinigheid. — Verkwist niets.

Nijverheid. — Verlies geen tijd; wees altijd bezig met iets nuttigs; roeit uit alle onnoodige handelingen.

Oprechtheid. — Gebruik geen schadelijke list; denk onschuldig en rechtmatig; en, indien gij spreekt, spreekt di nsvolgens.

Rechtvaardigheid. — Benadeel niemand door schade te berokkenen of door het achterwegen houden van voordeelen die uwe plicht zijn uit te deelen.

Bedaardheid. — Mijd extremiteiten; laat na beledigingen met kwaad te vergelden.

Zindelijkheid. — Geduld geen onzindelijkheid in lichaam, kleederen of woning.

Gerustheid. — Wordt niet verstoord over kleinigheden of over ongelukken, hetzij alledaagsch of onvermijdelijk.

Millenial Star.

Ontslagen.

Ouderling Willem de Leeuw, van de Leeuwarder vertakking in de Groningsche Conferentie. is eervol van zijne zending ontslagen met verlof om per s.s. *Canada* den 19en Maart, e.k. van Liverpool, Engeland, huiswaarts te keeren.

Verplaatsingen.

Ouderling Willem Dalebout van de Dordrechtsche vertakking in de Rotterdamsche Conferentie is verplaatst naar de Groningsche Conferentie om de leiding van de Leeuwarder vertakking te aanvaarden. Ouderling Stanley S. Stevens van de Amsterdamsche Conferentie is verplaatst naar de Rotterdamsche Conferentie om de leiding van de vertakking in Den Haag op zich te nemen. Ouderling John. W. F. Meyers is verplaatst van de Rotterdamsche naar het 2de District van de Amsterdamsche Conferentie. Ouderling Nicholas G. Smith van de Groningsche Conferentie is verplaatst naar het 1ste District van de Amsterdamsche Conferentie. Ouderlingen Aart Jan Neuteboom, Samuel J. Allen en Gerardus C. Bernards zijn wederzijdsch verplaatst van de vertakkingen Den Haag, Rotterdam en Utrecht in de Rotterdamsche Conferentie naar Rotterdam, Utrecht en Dordrecht. Ouderling Pieter Assenberg is verplaatst van het 2de naar het 1ste District in de Amsterdamsche Conferentie.

I N H O U D :

Redevoering door Pres. Lyman.	Blz. 81	Vragen en Antwoorden	Blz. 91
Voorvallen in het leven van Parley P. Pratt	„ 85	De oplage van „De Ster”	„ 93
Verslagen van de Brusselsche en		Zondag School Schetsen	„ 94
Luksche Conferentie	„ 87	Benjamin Franklin's Goede Resoluties	„ 95
In vroolijker stemming	„ 88	Ontslagen	„ 96
De Scheiding van den Weg	„ 89	Verplaatsingen	„ 96

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per Exemplaar 10 centen.